

2. Plaatsen in het Woord waar gesproken wordt over het vergaan van den hemel en de aarde zijn de volgende:

“Heft ulieder oogen op naar den hemel, en aanschouwt de aarde beneden.... de hemel zal als een rook verdwijnen, en de aarde zal als een kleed verouden” (*Jes.* 51: 6).

“Zie, Ik zal scheppen nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer Herdacht worden” (*Jes.* 65: 17).

“Nieuwe hemelen en eene nieuwe aarde zal Ik maken” (*Jes.* 66:22).

“De sterren des hemels vielen op de aarde en de hemel is weggeweken als een boek, dat toegerold wordt” (*Openb.* 6: 13,14).

“Ik zag een groote troon en Dengene, die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvloten en geene plaats is voor die gevonden” (*Openb.* 20: 11).

“Ik zag eenen nieuwen hemel en eene nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde was voorbijgegaan” (*Openb.* 21: 1).

In deze plaatsen wordt met eenen “nieuwen hemel” niet bedoeld de hemel, die zich voor onze oogen vertoont, maar de eigenlijke hemel, waar het menschelijk geslacht vergaderd is; want vanaf het begin der Christelijke Kerk werd uit het gansche menschelijk geslacht een hemel gevormd maar die daarin waren, waren geen engelen, doch geesten uit verschillende godsdiensten; deze hemel wordt bedoeld met den “eersten hemel”, welke zoude vergaan. Maar hoe dit gebeurde zal in hetgeen volgt in bijzonderheden worden medegedeeld: het wordt hier alleen aangehaald, opdat men wete wat er bedoeld wordt met den “eersten hemel”, die zoude vergaan. Iedereen, die volgens eene eenigszins verlichte rede denkt, kan ook inzien, dat hier niet de sterrenhemel, dat onmetelijk uitspansel der Schepping, moet worden verstaan, maar de hemel in den geestelijken zin, waar de engelen en geesten zijn.

3. Dat door eene “nieuwe aarde” (of land) eene nieuwe Kerk op aarde wordt verstaan, was tot nog toe niet bekend, omdat iedereen door “land” het land heeft verstaan, terwijl daarmee toch de Kerk wordt bedoeld. “Land” in den natuurlijken zin, is het land, maar in den geestelijken zin is het de Kerk; de reden hiervoor is, omdat zij, die in den geestelijken zin zijn, dat wil zeggen die geestelijk zijn, zooals de engelen, wanneer in het Woord van “land” gesproken wordt, daardoor niet verstaan het land zelf, maar het volk, dat daarop woont, en zijnen Goddelijken eeredienst; vandaar is het, dat door “land” (of aarde) in